

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/234/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114217084
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8114217084.4

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Annou Vargovou v právnej veci žalobkyne: Y. Š., W.. XX.XX.XXXX, F. T., T. XX, právne zastúpená: JUDr. Bartolomej Kaščák, advokát so sídlom Vranov nad Topľou, ul. M. R. Štefánika 171, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom Bratislava, Župné námestie 13 o náhradu škody takto

rozhodol:

žalobný návrh zamietá,

o trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou súdu 16.06.2014 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 4.659,88 Eur s 9 %-ným úrokom z omeškania od 18.10.2013 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a tiež na náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že si uplatňuje nárok na náhradu škody vyplývajúci z osobitného právneho predpisu zák.č . 514/2003 Z.z. spočívajúc v nesprávnom postupe exekútorky v exekučnom konaní EX 670/2010. Voči žalobkyni bolo začaté exekučné konanie na vymoženie trov konania 3.382,88 Eur v exekučnom konaní uplatnených 3.621,66 Eur, predpokladané trovy exekúcie 1.112,- Eur. Spolu predmetom exekúcie bola suma 4.769,38 Eur. Exekúcia bola nariadená na vykonávanie zrážok zo starobného dôchodku. Od 18.02.2010 bolo prostredníctvom Sociálnej poisťovne odvedené na účet súdnej exekútorky do 24.04.2012 suma 1.378,40 Eur. Aj zvyšná časť dôchodku bola odvádzaná na účet v Dexia banke, pričom išlo zhruba o ďalších 4.000,- Eur. V priebehu exekúcie vykonávaním zrážok vydala súdna exekútorka exekučný príkaz dňa 02.08.2010, ktorým prikázala katastrálnemu úradu zriadiť exekučné záložné právo na nehnuteľnosti. Upovedomením zo dňa 28.11.2011 určila si za tento príkaz na zriadenie exekučného záložného práva odmenu u každého podielu po 33,19 Eur, spolu 3.883,23 Eur a 776,65 Eur DPH, čo spolu predstavuje 4.659,88 Eur a tento nárok je aj predmetom žaloby. Podľa žalobkyne príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na podiele u 117 poľnohospodárskych pozemkov bol nadbytočný a neprimeraný okolnostiam prípadu. Išlo o neodôvodnené zvýšenie trov exekúcie, ktoré je v rozpore so znením § 616 Exekučného poriadku. Z pohľadu žalobkyne nárok na náhradu škody spôsobila exekútorka nesprávnym úradným postupom, ktorý mal za následok navýšenie trov exekúcie.

Žalovaná v písomnom stanovisku doručenom súdu 31.10.2014 uviedla, že nárok je v zmysle ust. § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. premlčaný. Žalobkyňa namieta viacero pochybení súdnej exekútorky či už postihnutím starobného dôchodku v plnej výške v rozpore s príslušnými ustanoveniami EP (súd konštatuje, že tento nárok ale nebol premietnutý do petitu žaloby), ako aj nadbytočným a neprimeraným navýšením trov exekučného konania nesprávnym úradným postupom, keď okrem vykonávanie zrážok z dôchodku zriadila exekučné záložné právo na nehnuteľnosti v spoluvlastníctve žalobkyne, konkrétne poľnohospodárska pôda na 117 parcelách nachádzajúcich sa v okresoch Bardejov a Svidník (súd konštatuje, že žalobný petit súvisí práve s týmto namietaným nesprávnym úradným postupom). Žalovaná uviedla, že v súvislosti s namietaným nesprávnym úradným postupom zriadením exekučného

záložného práva prichádzajú do úvahy dva okamihy začiatku plynutia premlčacej doby v závislosti od toho, či žalobkyňa využila, resp. nevyužila zákonom jej danú možnosť podať námietky voči ďalším trovám exekúcie v súlade s ust. § 202 ods. 2 EP. O námietkach rozhoduje súd. V konečnom dôsledku to znamená, že za takto daných skutkových a právnych okolností je začiatok premlčacej doby datovaný ku dňu, ktorý nasleduje po dni, kedy žalobkyni uplynula lehota na podanie námietok voči ďalším trovám exekúcie, alebo bolo žalobkyni doručené rozhodnutie príslušného exekučného súdu o zamietnutí ňou podaných námietok voči ďalším trovám exekúcie. Upovedomenie bolo žalobkyni doručené 09.08.2010, žalobkyňa voči ďalším trovám exekúcie námietky nepodala, čo znamená, že premlčacia doba na uplatnenie práva na náhradu škody jej začala plynúť 14.08.2010. Žalobkyňa podala žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody až 05.12.2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. S prihliadnutím na zásadu hospodárnosti navrhla žalovaná súdu prednostne sa vyporiadať so vznesenou námietkou premlčania.

Žalobkyňa zotrvala na svojej právnej argumentácii, doplnila argumentáciu o tvrdenie, že námietka premlčania neobstojí, lebo žaloba bola podaná potom, čo žalobkyňa zistila konečné vyúčtovanie exekúcie. Okrem toho sa žalobkyni javí, že námietka premlčania by bola vznesená v rozpore s dobrými mravmi.

Súd nariadil a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi. Oboznámením sa s exekučným spisom EX 670/2010, predovšetkým exekučným titulom rozsudkom Okresného súdu Prešov 9C/307/2004-278 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 2Co/33/2008 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR 3Cdo/156/2009, návrhom na začatie exekučného konania z 01.06.2010, upovedomením o začatí exekúcie z 01.07.2010, príkazom na začatie exekúcie zrážkami z dôchodku z 01.07.2010, upovedomením o spôsobe vykonávanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva v spojení s opravou upovedomenia z 12.07.2010, upovedomením o ďalších trovách exekúcie z 03.08.2010, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Okresný súd Prešov v konaní 9C/307/2014-278 v právnej veci žalobcu Y. Š. proti žalovanému 1.) Majetkový Holding a.s., 2.) Mgr. Ján Garaj a 3.) Farmoz, s.r.o. Prešov rozhodol rozsudkom dňa 05.02.2007 tak, že žalobu zamietol a rozhodol o náhrade trov konania. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 2Co/33/2008 potvrdil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a o trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade, zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade a tiež medzi žalobkyňou a žalovaným v 3. rade. Žalovanému v 1. rade priznal náhradu trov odvolacieho konania s povinnosťou tieto zaplatiť právnenmu zástupcovi a tiež priznal žalovanému v 3. rade náhradu trov odvolacieho konania s povinnosťou zaplatiť ich právnenmu zástupcovi a náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade nepriznal. Pripustil dovolanie. Najvyšší súd SR rozsudkom č.k. 3Cdo/156/2009 dovolanie zamietol a uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému v 1. a žalovanému v 3. rade trovy dovolacieho konania. Žalovanému v 2. rade trovy dovolacieho konania nepriznal. Žalovaný v 1. rade majetkový Holding a.s. so sídlom v Bratislave podal na Exekútorový úrad v Michalovciach návrh na začatie exekúcie dňa 01.06.2010 z dôvodu, že povinná (žalobkyňa) si do dnešného dňa dobrovoľne nesplnila povinnosť uloženú rozhodnutiami súdov a neuhradila náhradu trov konania v celkovej výške 3.382,88 Eur. Ďalej oprávnený oznámil súdnemu exekútorovi, že povinná je vlastníčkou viacerých nehnuteľností, ktoré v návrhu označil a tiež navrhol vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva a predajom uvedených nehnuteľností. Navrhol, aby súdny exekútor vymohol pohľadávku oprávneného vo výške 3.382,88 Eur z titulu priznanej náhrady trov konania, súdny poplatok 16,50 Eur, náklady na overenie exekučného titulu 49,06 Eur, trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 173,22 Eur a trovy exekučného konania.

Exekútorový úrad Michalovce, Mgr. Marcela Zummerová súdna exekútorica, vydala dňa 01.07.2010 upovedomenie o začatí exekúcie na vymoženie nároku tak, ako ho oprávnený špecifikoval v návrhu a predbežné trovy exekúcie v závislosti od toho, či povinný uhradí pohľadávku oprávneného dobrovoľne, teda pred uplynutím lehoty na podanie námietok, pretože trovy exekúcie sa kráti o polovicu a v prípade ak dlh nesplní v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia predstavujú predbežné hotové výdavky 250,- Eur. Upovedomenie bolo žalobkyni doručené 07.07.2010. V rovnaký deň (01.07.2010) vydala súdna exekútorica príkaz na začatie exekúcie zrážkami z dôchodku, pričom prikázala platiteľovi dôchodku Sociálnej poisťovni Bratislava od doručenia príkazu vykonávať z dôchodku povinné zrážky, a po doručení exekučného príkazu vyplácať zrazené sumy na účet exekútorického úradu. V rovnaký deň (01.07.2010) doručovala súdna exekútorica aj upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie zriadením

exekučného záložného práva na základe návrhu oprávneného zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti povinného uvedené v upovedomení. Upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie tak zrážkami z dôchodku, ako aj zriadením exekučného záložného práva bolo žalobkyni doručené 13.07.2010. Dňa 12.07.2010 vydala súdna exekútorka opravu upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie zriadením exekučného záložného práva, kde opravila zápis v časti zriadenia exekučného záložného práva na nehnuteľnostiach. Dňa 03.08.2010 vydala súdna exekútorka exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na základe návrhu oprávneného a citovaných exekučných titulov na uspokojenie pohľadávky oprávneného 3.380,88 Eur, ako aj trov konania za poplatok na udelenie poverenia 16,50 Eur, poplatok na notárske overovanie 49,06 Eur, trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 173,22 Eur, odmenu exekútora 724,50 Eur + 19 % DPH a hotových výdavkov 250,- Eur a prikázala Katastrálnemu úradu, Správe katastra nehnuteľnosti Prešov zriadiť exekučné záložné právo na nehnuteľnosti povinného vedené na LV č. XXXX k.ú. T., LV č. XXXX k.ú. T., LV č. XXXXX k.ú. T., Katastrálnemu úradu, Správe katastra nehnuteľnosti Svidník zriadiť exekučné záložné právo na nehnuteľnosti povinného na LV č. XX, XX, XXXX, XXX, všetko k.ú. V. a LV č. XXX, XXX k.ú. U.Ý. I.. V rovnaký deň (03.08.2010) vydala súdna exekútorka upovedomenie o ďalších trovách exekúcie, v ktorom uviedla, že upovedomuje o ďalších trovách exekúcie za zriadenie exekučného záložného práva na 117 nehnuteľnostiach a 33,19 Eur za jednu nehnuteľnosť s poučením, že proti ďalším trovám exekúcie môžu vzniesť námietky u exekútora v lehote 3 dní od doručenia upovedomenia. Exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva a upovedomenie o ďalších trovách exekúcie boli žalobkyni, ako aj jej právnomu zástupcovi JUDr. Bartolomejovi Kaščákovi doručené 09.08.2010. Z obsahu exekútorského spisu nevyplýva, žeby povinná, prípadne právny zástupca podali voči upovedomeniu o ďalších trovách exekúcie v zákonnej lehote námietky. Z obsahu upovedomenia je tiež nepochybné, aké budú ďalšie trovy exekúcie ($117 \times 33,19 = 3.883,23 + \text{DPH } 19 \%$).

Žalobkyňa nevzniesla v zákonnej lehote žiadne námietky voči vykonávaniu exekúcie zriadením exekučného záložného práva na označené nehnuteľnosti, zasielala len opakovanú žiadosť súdnej exekútorky dňa 26.08.2010 a 11.11.2010 na odblokovanie dôchodkového účtu. Ani sťažnosť, ktorú podávala na exekútorku sa netýkala údajného nesprávneho úradného postupu, len vykonávania exekúcie zrážkami z dôchodku. Vôbec prvýkrát bol namietaný postup vykonávaním exekúcie okrem zrážok z dôchodku aj zriadením exekučného záložného práva na označené nehnuteľnosti právnym zástupcom žalobkyne listom z 11.11.2011 zasielaný súdnej exekútorky. Exekútorka k námietkam povinného predovšetkým poukázala na oneskorené podanie námietok po uplynutí zákonnej lehoty, a to o viac ako 15 mesiacov. Ďalej uviedla, že povinná bola upovedomením o začatí exekúcie z 01.07.2010 vyzvaná na dobrovoľné splnenie záväzku a keďže túto povinnosť si dobrovoľne nesplnila, bol nariadený výkon exekúcie zrážkami z dôchodku povinnej a prikázaním z účtu povinnej. Okrem toho oprávnený spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie požiadal o zriadenie exekučného záložného práva. Na základe uvedeného bolo dňa 01.07.2011 vydané upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie zriadením exekučného záložného práva, kde v súlade s návrhom oprávneného bolo zexekúovaných 117 nehnuteľností. Zriadiť takéto exekučné záložné právo môže súdny exekútor iba na základe písomného návrhu oprávneného a zriadením záložného práva dochádza iba k zabezpečeniu pohľadávky oprávneného, nejde o riadny výkon exekúcie (nedochádza k speňaženiu majetku). Súdny exekútor je povinný rešpektovať návrh oprávneného a nemá právo voľby, či záložné právo zriadi, príp. nezriadi a taktiež nevyberá nehnuteľnosti, na ktoré záložné právo zriadi. Pri zriadení exekučného záložného práva súdny exekútor a ani oprávnený nemôže poznať hodnotu a stav nehnuteľnosti povinného, výška odmeny vyplýva z vyhlášky MS SR 288/1995 Z.z.. Záverom súdna exekútorka zdôraznila, že zriadenie exekučného záložného práva nie je spôsobom vykonávania exekúcie, len zabezpečením pohľadávky a keďže pohľadávka oprávneného nebola vysporiadaná (vyjadrenie z 28.11.2011), javí sa byť zriadenie exekučného záložného práva na zabezpečenie pohľadávky oprávneného dôvodné. Na podporu jej argumentácie poukázala na uznesenie ÚS SR I ÚS 324/2010 z 30.09.2010.

K ukončeniu exekúcie a vráteniu poverenia došlo dňa 24.05.2013 a nehnuteľnosti povinného, ako aj účet a dôchodok povinného boli odblokované 22.05.2013.

Žalobkyňa požiadala MS SR podaním z 05.12.2013 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá mala žalobkyni vzniknúť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdnej exekútorky. MS SR oznámením z 26.05.2014 nevyhovelo žiadosti a posúdilo ju ako nedôvodnú.

Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 3 ods. 1 písm. a/, d/ zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1,2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci
(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.
(2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.1a)

Podľa § 18 ods. 1,2,3 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci

(1) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

(2) Náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

(3) Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom.9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 19 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci

(1) Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

(2) Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

(3) Lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Orgány verejnej moci v právnom štáte musia mať také právne postavenie, ktoré bez pochybnosti umožní uplatnenie ich zodpovednosti za každé porušenie zákona alebo za každý ich nesprávny úradný postup. Právo na náhradu takejto škody sa zaručuje čl. 46 ods. 3 Ústavy SR a občanom sa priznávajú dve príbuzné, navzájom nezávislé práva:

1. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci,
2. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci.

Nezákonným rozhodnutím je rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom SR alebo záväzkami SR vyplývajúcimi z medzinárodných zmlúv, ktorými je SR viazaná, alebo z dôvodu nezákonnosti zrušené alebo zmenené príslušným orgánom. Toto rozhodnutie môže byť vydané najmä v občianskom súdnom konaní, v správnom konaní, alebo v trestnom konaní.

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným

postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup je možné považovať i iné nekonanie príslušného orgánu, teda nevykonávanie úradného postupu.

V predmetnom konaní sa žalobkyňa domáha náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý mal spočívať v tom, že súdna exekútorka pri vykonávaní exekúcie sa rozhodla vykonávať exekúciu zrážkami z dôchodku žalobkyne a okrem toho si navýšila trovy exekúcie aj zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne. Medzi konaním súdnej exekútorke a vzniknutou škodou žalobkyne je príčinná súvislosť spočívajúca v nezákonnom navýšení trov exekútorke zriadením exekučného záložného práva napriek tomu, že sa riadne realizovali zrážky z dôchodku žalobkyne.

Súd predovšetkým dáva do pozornosti, že súdna exekútorka potom, ako vydala exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva, vydala upovedomenie o ďalších trovách exekúcie dňa 03.08.2010, ktoré preukázateľne doručovala aj žalobkyne a jej právnomu zástupcovi (obaja si upovedomenie prevzali dňa 09.08.2010), pričom voči tomuto upovedomeniu bolo možné podať v lehote 3 dní námietky, o ktorých by rozhodoval príslušný okresný súd. Pokiaľ žalobkyňa považovala postup súdnej exekútorke za nesprávny, mohla zvoliť účinnú obranu podaním námietok voči ďalším trovám exekúcie, ktoré v konečnom dôsledku v tomto konaní žaluje ako škodu vzniknutú jej nesprávnym úradným postupom. Zo spisu ale nevyplýva, žeby žalobkyňa prípadne jej právny zástupca podali voči upovedomeniu námietky v zákonnej lehote. Už v tom čase ale museli mal vedomosť o akú sumu sa trovy exekúcie navýšia. Žalobkyňa v konaní spochybňuje nie nezákonné rozhodnutie súdnej exekútorke, ale jej nesprávny úradný postup.

Nesprávnym úradným postup môže byť akákoľvek činnosť spojená s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie, alebo cieľov tejto činnosti. Pretože úradný postup nie je spravidla možné v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať i z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. K nesprávnemu úradnému postupom môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale tiež v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Ani vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi nesprávnym úradným postupom a škodou zákon nevysvetľuje. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba javov v rámci ktorého jeden jav vyvoláva druhý jav. O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku.

V predmetnej veci súd nezistil nesprávny úradný postup súdnej exekútorke v exekučnom konaní vedenom pod sp.zn. EX 670/2010.

Podľa § 36 ods. 1 zák. č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok, ďalej „EP“), exekučné konanie sa začína na návrh.

Podľa § 38 ods. 1,2 EP

(1) Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len "oprávnený").

(2) Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Podľa § 41 ods. 1 EP, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 45 ods. 1 EP, poveriť exekútora vykonaním exekúcie a konať ďalej ako exekučný súd je príslušný okresný súd, ak osobitný predpis3f) neustanovuje inak.

Podľa § 46 ods. 1 EP, exekútor poverený vykonaním exekúcie sa postará o jej vykonanie.

Podľa § 62 EP, exekúciu možno vykonať len spôsobmi uvedenými v tomto zákone.

Podľa § 63 ods. 1 EP, ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) prikázaním pohľadávky,
- c) predajom hnutelných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Podľa § 65 EP, exekútor môže vykonať exekúciu v jednom exekučnom konaní aj niekoľkými spôsobmi.

Podľa § 167 ods. 1,2,3 EP

(1) Na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností sa zriadi exekučné záložné právo zexekvovaním nehnuteľnosti zápisom zriadenia exekučného záložného práva do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov. V katastri nehnuteľností sa zapíše, že nehnuteľnosť sa zexekvováva pre vymáhanú pohľadávku.

(2) Exekučné záložné právo na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností možno zriadiť len na návrh oprávneného.

(3) Exekútor poverený vykonaním exekúcie je povinný do siedmich dní od zastavenia exekúcie oznámiť príslušnej správe katastra zrušenie exekučného záložného práva.

Podľa § 201 ods. 1,2 EP

(1) Predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslil odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozorní, že ak dlh nesplní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslil ich výšku.

(2) Účastník konania môže vzniesť u exekútora do troch dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Exekúcia je zákonom odobrený zásah do majetkovej alebo osobnej integrity povinnej osoby, pokiaľ nesplní svoju povinnosť riadne a v čase, teda ak dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu možno vykonať iba na základe rozhodnutia, ktoré je vykonateľné, čo znamená, že uplynula lehota na dobrovoľné plnenie podľa konkrétneho rozhodnutia. Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti, alebo postihuje majetok. Exekúciu možno vykonať aj na podklade iných rozhodnutí, zmierov, platobných výmerov a pod.. Zákon určuje, akým spôsobom možno vykonať exekúciu a v predmetnom exekučnom konaní súdna exekútorka zvolila spôsob vykonania exekúcie zrážkami zo mzdy a iných príjmov. Zo zákonného ustanovenia vymedzujúceho spôsob vykonania exekúcie je zrejmé, že exekučné záložné právo nepatrí medzi spôsoby vykonávania exekúcie. Exekučné záložné právo je jednou z foriem ako zabezpečiť alebo ako uspokojiť pohľadávku s následným prípadným predajom nehnuteľností. Exekučné záložné právo tak plní viaceré funkcie, jednou z nich je tá, že dlžník sa nezbaví svojej nehnuteľnosti bez toho, aby veriteľa neuspokojil. Zákon ďalej vyžaduje zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti len na návrh oprávneného. Z návrhu oprávneného doručeného na exekútorový úrad dňa 01.06.2010 je nesporné, že navrhuje zriadiť exekučné záložné právo na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne v návrhu konkretizované. Za výkon exekučnej činnosti patrí exekútorovi odmena (§ 196 Exekučného poriadku). Odmena exekútora vyplýva z osobitného právneho predpisu Vyhl. MS SR č. 288/1995. Povinný má v zmysle zákona právo podať voči vyčísleným trovám exekúcie, ako aj predbežným trovám exekúcie námietky, o ktorých rozhoduje súd (§ 45 Exekučného poriadku). V predmetnej veci žalobkyňa túto zákonnú možnosť nevyužila a nevzniesla v zákonnej lehote námietky. Súd nezistil v postupe súdnej exekútorke žiadnu zrejmu nesprávnosť spočívajúcu predovšetkým v tom, akým spôsobom vykonávala exekúciu, pretože je zrejmé, že konala v súlade so zákonom.

Žalovaná vzniesla voči nároku uplatnenému žalobkyňou aj námietku premlčania. Súd sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania. Subjektívna premlčacia doba podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003

Z.z. začína plynúť okamžikom, keď sa poškodený o vzniku škody dozvedel, teda keď zistil skutkové okolnosti, z ktorých je možné dôvodiť vznik škody a orientačne aj jej rozsah (rozsudok NS ČR sp.zn. 25Cdo/179/2004). To znamená, že subjektívna premlčacia doba o nároku na náhradu škody u žalobcu začala plynúť po uplynutí zákonnej lehoty na podanie námietok proti upovedomeniu o ďalších trovách exekúcie, ktoré tak žalobkyňa, ako aj jej právny zástupca obdržali dňa 09.08.2010. Lehota na podanie námietok im uplynula 12.08.2010 a začala plynúť trojročná premlčacia doba. Z upovedomenia mala žalobkyňa jednoznačnú vedomosť o tom, aké budú ďalšie trovy exekúcie keď zriadenie exekučného záložného práva na 117 nehnuteľnostiach predstavovalo odmenu 33,19 Eur na každej nehnuteľnosti spolu 3.883,23 Eur + 19 % DPH, spolu 4.659,88 Eur, čo je predmetom žaloby v tomto konaní. Lehota plynúca od 12.08.2010 uplynula 12.08.2013, pričom žalobkyňa podala návrh na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody žalovanej až 05.12.2013, teda po uplynutí subjektívnej premlčacej doby. Pokiaľ žalobkyňa považuje námietku premlčania za vznesenú v rozpore s dobrými mravmi, súd bol povinný sa týmto tvrdením ďalej zaoberať.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

„Dobрым mravom zásadne neodporuje, ak namieta niekto premlčanie práva uplatňované voči nemu, pretože inštitút premlčania prispieva k istote v právnych vzťahoch a je inštitútom zákonným, je teda použiteľný vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa zo zákona premlčuje. Uplatnenie námietky premlčania by sa priechilo dobrým mravom len vo výnimočných prípadoch, ak by to bolo výrazom zneužitia práva. O konaní vykazujúcom znaky úmyslu poškodiť druhého účastníka by nebolo možné uvažovať z okolností a dôvodov, z ktorých je vznik uplatneného nároku požadovaný iba z tých konkrétnych okolností, za ktorých bola námietka premlčania uplatnená. Tieto okolnosti by pritom museli byť naplnené v natoľko výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odopretie práva uplatniť námietku premlčania.“ (napr. rozsudok NS ČR sp.zn. 25Cdo/129/2010) V danom prípade súd nezistil žiadnu relevantnú skutočnosť naplnenú v takej intenzite, aby bolo možné akceptovať tvrdenie o vznesení námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi, pričom je povinnosťou žalobkyne takýto rozpor s dobrými mravmi preukázať. V danom prípade je potrebné zvlášť mať na zreteli, že žalobkyňa navyše právne zastúpená, pričom od advokáta sa očakáva profesionalita a odbornosť, predovšetkým nevyužila zákonom danú možnosť podať voči rozhodnutiu exekútorky o ďalších trovách exekúcie opravný prostriedok v exekučnom konaní, ktorým sú námietky a v konečnom dôsledku bola to práve žalobkyňa ako povinná, ktorá mohla predísť exekučnému konaniu tým, že dobrovoľne by splnila to, čo jej ukladalo súdne rozhodnutie. Po zhodnotení zisteného skutkového stavu aplikujúc na tieto zákonné normy dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná a túto zamietol pre nezistený nesprávny úradný postup súdnej exekútorky a tiež je nárok premlčaný.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania súd rozhodne podľa § 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.